

[Aksel Larsen.]

hovedorgan dengang prædikede, og jeg tillader mig at mene, at regeringen derfor burde være mere interesseret i at træffe forholdsregler på dette område, end den højtærede minister øjensynlig er.

Hvad angår spørgsmålet om lighed med handelsforholdet med Vesttyskland, er jeg blevet klar over, at handelsministeren også ønsker en sådan lighed, men ganske vist ikke kan komme med andet end henvisninger til visse internationale forhandlinger, et vagt løfte om visse toldforanstaltninger, som vist ikke er i stand til at begejstre ret mange herhjemme, og så iøvrigt et hjertesuk: det er slet ikke så let dette her, navnlig ikke fordi man har med Vesttyskland at gøre. Nej, når man har med Vesttyskland at gøre, så er der sikkert ikke noget, der er så forfærdelig let. Det er pudsigt, at man gang på gang beklager sig over Vesttysklands optræden samtidig med, at man så ivrigt søger at gøre Vesttyskland til Danmarks militærallierede.

Jeg kunne måske give ministeren et råd. Det er en given ting, at Vesttyskland på forskellig måde diskriminerer danske varer. Det ved ministeren. Det er også en kendt sag, at en væsentlig del af Danmarks import fra Vesttyskland består i biler. Nu kan man købe biler andre steder end i Vesttyskland. Man kan formentlig uden told, men ganske vist ved hjælp af vareforsyningsloven regulere bilimporten her til landet, og det var vel rimeligt, om man opfyldte landets behov for biler fortrinsvis fra de lande, der yder de gunstigste mulige samhandelsvilkår. Jeg tror, at hvis man begyndte at anvende eller blot talte om at anvende en sådan fremgangsmåde, så ville det have en yderst gavnlig virkning i Bonn.

Til det ærede medlem hr. Lars P. Jensen har jeg et par bemærkninger. Det ærede medlem refererede mine udtalelser sådan, at jeg havde spurgt ham, om han troede, at det, der var offentliggjort i den omtalte handelsministerielle bekendtgørelse, var de

eneste lister, der forelå. Sådan noget har jeg aldeles ikke spurgt om. Det er mig uforståeligt, at det ærede medlem ikke bedre er i stand til at forstå, hvad man siger fra talerstolen, når han sidder så nær ved. Jeg har tilladt mig at gøre opmærksom på og at dokumentere, at den oplysning, det ærede medlem hr. Lars P. Jensen gav den 4. november om, at de pågældende COCOM-lister over de varer, der fra Danmark ikke må eksporteres til Østeuropa, var offentliggjort i den handelsministerielle bekendtgørelse af 31. juli 1953, ikke var rigtig, og dertil svarer det ærede medlem så bare, at han tror skam ikke, det er de eneste lister, der foreligger.

Diskussionen begyndte med, at jeg, som jeg har gjort nogle gange før, efterlyste disse lister, idet jeg pegede på, at ifølge vareforsyningsloven har handelsministeren pligt til at offentliggøre sådanne lister, og så kom det ærede medlem hr. Lars P. Jensen den tavse handelsminister til hjælp ved at sige: de er skam offentliggjort, de står i den og den bekendtgørelse. Nu går jeg ud fra, at når det ærede medlem viger sådan udenom, som han gør, er det i erkendelse af, at den oplysning, han gav den 4. november, ikke kan holde; det har vi da også fået bekræftet på anden måde, nemlig derved, at handelsministeren påny har benyttet en gunstig lejlighed til at tie stille om dette spørgsmål. Handelsministeren, som dog må formodes også at være sagkyndig, lige så sagkyndig som det ærede medlem, har ikke følt trang til at hævde, at disse lister er offentliggjort. Så siger det ærede medlem: nej, men det, der står i denne bekendtgørelse, er det, der interesserer. Det er muligt, at det interesserer, men det, jeg har efterlyst, var en offentliggørelse af COCOM-listerne, og disse lister er altså ikke offentliggjort. Nu slår det ærede medlem på sine papirer, og det skal vel antyde, at i hvert fald de pågældende varer står i bekendtgørelsen. Men jeg vil tillade mig at gøre opmærksom på, at i den pågældende bekendtgørelse står opført en